
a folyómérgező

Hangjáték

TOLNAI OTTÓ

Szereplők:

Ifjú

Első (főnök)

Második (kérdő)

Harmadik

Negyedik

MÁSODIK: Miért szaladt le a töltésről?

ELSŐ: Kérem a fényképet.

HARMADIK: A LEFUTÁS 1—2—3-at, vagy a DOBÁS 1—2-t?

ELSŐ: Hogyhogy, a DOBÁS-ból végül csak kettő lett?! Ki látott már alvó fényképészt?!!!

Ezután majd csak, ha a *sült galamb* után nyomozunk, akkor viszsük terepre — azt talán lefényképezi, mielőtt a szájába esik... bár ez a *méregzacskó* esett volna a pofájába!

HARMADIK: Kisebb ívben dobta, mint várható volt.

ELSŐ: Várható volt?! Mi volt várható?! Mindig csak a legrosszabb várható!!!

Még az ivó fecskéket is lefényképezik, ti meg egy 30x50-es táskát sem tudtok elkapni legalább háromszor... Add a LEFUTÁS 1-et.

HARMADIK: Tessék.

MÁSODIK: Miért szaladt le a töltésről?

IFJÚ: Hogy megnézzem azt a porondot.

ELSŐ: Mit keresett a töltésen?

MÁSODIK: Mit keresett a töltésen?

IFJÚ: Szép idő volt.

MÁSODIK: Mit keresett a töltésen?

IFJÚ: Szép időben néha ezen a töltésen térek haza a városból.

ELSŐ: Mikor járt utoljára erre?

MÁSODIK: Mikor járt utoljára a töltésen?

IFJÚ: Öregasszonyok nyara volt . . .

NEGYEDIK: Hagyd ki az öreglányokat a buliból!

ELSŐ: Csönd!!!

Miért kezdett el futni már fenn?

MÁSODIK: Miért kezdett el futni már fenn a töltésen?

IFJÚ: Szép idő volt.

NEGYEDIK: Mi az, hogy szép idő?!

ELSŐ: Csönd!!!

IFJÚ: Tavasz a télben . . .

ELSŐ: Csönd!!! Ez önre is vonatkozik!

MÁSODIK: Hol kezdett el futni?

IFJÚ: Az erdő sarkánál.

MÁSODIK: Miért?

IFJÚ: Boldoggá tett az erdő s a folyó közelsége . . .

NEGYEDIK: Mi az, hogy boldoggá, te hülye?!

ELSŐ: Kuss!!!

MÁSODIK: A barakk előtt már futott?

IFJÚ: Igen.

MÁSODIK: A barakk az erdő sarka előtt van még, nem?

IFJÚ: Lehetséges. Lehetséges, hogy néhány centiméterrel az erdő előtt van . . .

ELSŐ: Senki sem volt közületek a barakkban?!

HARMADIK: Nem.

MÁSODIK: Milyen barakk az?

IFJÚ: Szerszámos bódé.

MÁSODIK: Látott már embereket a bódében?

IFJÚ: Négyen kártyáztak egyszer — esett az eső . . .

MÁSODIK: Nemcsak szép időben szokott arra járni?

IFJÚ: Verte az ördög a feleségét . . .

NEGYEDIK: Hahaha!

ELSŐ: Csönd!!!

MÁSODIK: Ha veri az ördög a feleségét, akkor nem lehet a szabadban kártyázni?

IFJÚ: Azt hiszem, nem, habár nagyon zsíros kártyák voltak azok...

ELSŐ: Menjünk tovább!

MÁSODIK: Miért szaladt le a töltésről?

NEGYEDIK: Az öreglányok, vagy az ördög felesége miatt?

Hahaha!

ELSŐ: Csönd!!!!

MÁSODIK: Miért szaladt le a töltésről?

IFJÚ: Hogy megnézzem azt a porondot.

MÁSODIK: Mi az, hogy *porond*?

IFJÚ: Homoksziget a folyóban.

ELSŐ: Ellenőrizd le.

HARMADIK: Igenis, de hol?

ELSŐ: A könyvtárban.

HARMADIK: Kinél van a kulcs?

NEGYEDIK: Keresd meg az ügyeletest.

ELSŐ: Látjátok, itt szalad... Ezután, mindig színes fotókat kérek. Színeseket és fekete-fehéreket is.

NEGYEDIK: Igenis: színeseket és fekete-fehéreket is.

ELSŐ: Száll a haja...

NEGYEDIK: Akár az öreglánynak!

ELSŐ: ...s a táska is egészen hátul repül utána. Tehát: gyorsabban szalad, mint amikor csak úgy, jókedvében szalad az ember.

NEGYEDIK: Még csak két-három ugrás...

ELSŐ: Barna bőrkabát...

MÁSODIK: Ez az a bőrkabát?

IFJÚ: Igen.

ELSŐ: Barna öltöny...

MÁSODIK: Ez az öltöny?

IFJÚ: Igen.

ELSŐ: Barnacsíkos pulóver...

MÁSODIK: Hol a pulóver?!

IFJÚ: Szép reggel volt, és ma nem húztam pulóvert; újabban izzadok a hónom alatt...

MÁSODIK: Tegnap is szép nap volt, és mégis húzott pulóvert?

IFJÚ: Igen, tegnap is szép nap volt, azzal a különbséggel, hogy reggel, amikor a városba indultam, még nem látszott... Tegnap is megizzadtam...

MÁSODIK: Újabban izzad?

IFJÚ: Igen. Néhány éve.

MÁSODIK: Miért csak újabban?
IFJÚ: Öregszem, vagy beteg vagyok, vagy ...
MÁSODIK: Vagy?
IFJÚ: Vagy: nem tudom.

ELSŐ: A félelem?

MÁSODIK: Fél újabban valamitől?
IFJÚ: Mindig mindentől; olyan nyúltípus voltam örök életemben ...
MÁSODIK: De csak újabban izzad?
IFJÚ: Igen.
MÁSODIK: Izzad, vagy verejtékezik.
IFJÚ: Most azt hiszem, verejtékezem ... Izzadok és verejtékezem is ...
MÁSODIK: Lehet egyszerre izzadni és verejtékezni?
IFJÚ: Nem tudom.

ELSŐ: Barnakockás ing ...

MÁSODIK: Hol a kockás ing?
IFJÚ: Mosáson van.
MÁSODIK: Miért?
IFJÚ: Egy hétig hordok egy inget.
MÁSODIK: Megvan a cédulája?
IFJÚ: Tessék. A Patyolat 3-ba hordom a dolgaimat.

ELSŐ: Valaki menjen el a Patyolatba.

MÁSODIK: Csak az ingét vitte?
IFJÚ: Nemcsak az ingemet ...

ELSŐ: Barnapöttyes nyakkendő ..

MÁSODIK: Hol a barnapöttyes nyakkendő?
IFJÚ: Szép reggel volt ...
MÁSODIK: Hánykor kelt?
IFJÚ: Le sem feküdtem.
MÁSODIK: Le sem feküdt?
IFJÚ: Nem.
MÁSODIK: Mit csinált egész éjszaka?!
IFJÚ: Semmit.
MÁSODIK: Hol járt az éjszaka?
IFJÚ: Sehol. A szobámban gubbasztottam.
MÁSODIK: Gubbasztott? Miért gubbasztott?
IFJÚ: Nem tudom. Harminc év felett már mind többet gubbaszt az ember ...
MÁSODIK: Miért gubbasztott?
IFJÚ: Tán, hogy begubózzak ... Tán, hogy kigubózzak ... Nem tudom pontosan.
MÁSODIK: Hol gubbasztott?
IFJÚ: A szobában gubbasztottam, az asztalnál.
MÁSODIK: Az asztalnál? Miféle asztalnál?
IFJÚ: Az én asztalomnál, az én nagy asztalomnál.
MÁSODIK: Miféle nagy asztal az? Mekkora?

IFJÚ: Nem mértem, de azt hiszem: méterszer három.

MÁSODIK: Mit csinál maga azon a méterszer hármassz asztalon?!

IFJÚ: Semmit. Egy időben, emlékszem, az Anatómiai órát nézegettem, s arról álmodoztam, hogyan kellene kinéznie egy mai Anatómiai órának, amikor már annyival többet és annyival kevesebbet tudunk az emberről... De leginkább nem csinálok semmit... Semmit... Nézegetek valamit, hallgatózok...

NEGYEDIK: A semmittevéshez akkora asztal szükségeltetik?

MÁSODIK: Tehát, nem csinált semmit egész éjszaka?

IFJÚ: Nyűglődtem Galileivel, de minden eredmény nélkül, úgyhogy, nyugodtan mondhatom, hogy nem csináltam semmit.

MÁSODIK: Nyűglődött Galileivel?

NEGYEDIK: Ki az a Galilei?! Az ördög felesége az öreglány?! Haha!

ELSŐ: Kuss, Barabás!

MÁSODIK: Ki az a Galilei?

IFJÚ: Nem tudom...

MÁSODIK: Hogyhogy?

IFJÚ: Nem tudom pontosan, azért nyűglődtem vele.

MÁSODIK: Szóval: nem tudja pontosan, hogy ki az a Galilei, és nyűglődött vele azon a műtőasztalon?

IFJÚ: Nem műtőasztal az...

MÁSODIK: Hogyan nyűglődött vele?

IFJÚ: Sehogy. Csak ültem, és bámultam magam elé, vagy olvastam a papírszeletkét...

MÁSODIK: Melyik papírszeletkét?

NEGYEDIK: Főnök, telefon.

ELSŐ: Folytasd. Jövök azonnal.

MÁSODIK: Melyik papírszeletkét?

IFJÚ: Azt a sárga papírszeletkét, ami az egészből maradt.

MÁSODIK: Miből maradt az a papírszeletke?!

IFJÚ: Az egészből.

MÁSODIK: Mit olvasgatott azon a papírszeletkén.

IFJÚ: Egy mondatot.

MÁSODIK: Melyik mondatot?

IFJÚ: Galilei zavara még nőtt, midőn észrevette, hogy a bolygókhoz két kar tapad, de sohasem sikerült neki megfejteni e talányt, és 1626-ban teljes megvakulás véget vetett csillagászati pályájának.

MÁSODIK: Ez egy mondat?

IFJÚ: Igen.

ELSŐ: Csak folytasd.

MÁSODIK: Ez egy mondat?

IFJÚ: Igen. Ez egy mondat.

NEGYEDIK: Miféle *bolyhó*?

IFJÚ: Nem *bolyhó*: *bolygó*. *Égitest*.

NEGYEDIK: Miféle *test*?!

IFJÚ: *Égi*.

NEGYEDIK: Pofádba rúgok, ha komolytalankodsz!

IFJÚ: Nem tudok komolytalankodni...

MÁSODIK: Csillagok?

IFJÚ: Igen.

MÁSODIK: Maga csillagász is?

IFJÚ: Nem.

MÁSODIK: Akkor, mit akart ezzel a Galileivel?

IFJÚ: Semmit.

HARMADIK: Itt van! Találtam valamit.

ELSŐ: Olvasd.

HARMADIK: A kutya úgy rontott be, mint éhes oroszlánok a cirkuszok porondjára, ahol már ott vannak az áldozatra kiszemelt keresztények...

ELSŐ: Cirkusz?

HARMADIK: Igen.

NEGYEDIK: Várjatok csak, éppen tegnap érkezett városunkba az a nagy olasz cirkusz.

HARMADIK: Reggel hétkor.

ELSŐ: KüldjeteK egy embert azonnal a cirkuszba. Majd mi is jövünk. Olvasd tovább.

HARMADIK: Folyóban képződött homok- vagy kavicszátony, illetve kis sziget...

ELSŐ: Akkor mit beszélsz itt összevissza a cirkusztól?! A cirkuszban fűrészpor van...

HARMADIK: Itt így írja.

ELSŐ: Ezek a könyvek is összevissza kevernek mindent. Nem ártana már egy kicsit átrostálni a mi könyvtárunkat is.

NEGYEDIK: Zénó már elindult a cirkuszba. Visszahívjam? Úgyis csak az artistanők körül fog szimatolni...

ELSŐ: Hagyd.

HARMADIK: Rendszeresen és alaposan át kellene kutatnunk minden ideérkező cirkuszt...

ELSŐ: Igen... Csak nem olyan egyszerű dolog átkutatni egy ilyen nagy nemzetközi cirkuszt... Ezek az olaszok is Görögországból érkeztek — a puccs alatt ott lebzseltek Görögországban... Folytasd!

MÁSODIK: Miért szaladt le a töltésről?

IFJÚ: Hogy megnézzem a porondot.

NEGYEDIK: A cirkusz porondját?

IFJÚ: A folyó homokzátonyát.

MÁSODIK: Mit akart nézni rajta?

IFJÚ: Semmit.

ELSŐ: Többször nem akarom hallani ezt a *semmit!* Megértette?

IFJÚ: Mit?

ELSŐ: Többször nem akarom hallani ezt a szót, hogy: *semmi*. Megértette?

IFJÚ: Igen.

MÁSODIK: Tehát, mit akart nézni a porondon?

IFJÚ: A porondot.

MÁSODIK: Két porond volt?

IFJÚ: Nem, csak egy.

MÁSODIK: Az előbb azt mondta, hogy a porondon volt egy másik is.

IFJÚ: Nem, nem volt rajta...

MÁSODIK: Akkor, mit nézett a porondon?

IFJÚ: A homokot, a vizet...

MÁSODIK: Mit nézett a homokon?

IFJÚ: Puha szürkeségét. Tisztaságát.

MÁSODIK: És a vize?

IFJÚ: Fodros felhőket tükröző futását a porond két oldalán...

MÁSODIK: És, és mit még?

IFJÚ: A sirályokat. A porond egyik vége tele volt fehér sirályokkal.

MÁSODIK: A sirályok miatt szaladt le a töltésről?

IFJÚ: Igen. Így is mondhatjuk: a fehér sirályok miatt a tiszta, szürke homokon... A sirályok miatt rohantam.

MÁSODIK: Lassan nem mehetett volna? Muszáj volt ennyire rohannia?

IFJÚ: Igen.

MÁSODIK: Miért?

IFJÚ: Miért is?

NEGYEDIK: Itt mi kérdezzünk.

IFJÚ: Igenis.

MÁSODIK: Miért kellett lerohannia a töltésről?

IFJÚ: A fák között megpillantottam a sirállal teli porondot, és úgy éreztem: *vége meg kell mozdulnom*.

NEGYEDIK: Addig mozdulatlan volt?

IFJÚ: Majdnemhogy... Lényegében: igen.

MÁSODIK: Nem értem.

IFJÚ: Én sem, de abban a pillanatban meg kellett lódulnom, szaladnom, rohannom kellett... Át kellett törnöm a hangfalat... valamiféle hangfalat...

MÁSODIK: Zavarta önt valaki?

IFJÚ: Tudtommal, nem. Igaz, nem néztem hátra, különösen abban a pillanatban, amikor megláttam a sirályokat, a sirályokkal pakolt kis porondot, nem, nem néztem hátra, nem néztem se jobbra, se balra, se...

Az év folyamán talán csak az ilyen tavaszias téli napokon ennyire nyugodtak, ilyen szépek a sirályok... A tovaftató hús víz, a puha, tiszta, szürke homok, a mozdulatlan sirályok: a mozgás és a mozdulatlanság abszolút egyensúlya a tiszta, erős, hideg fényben!

ELSŐ: Látjátok, minden barna, még a zoknijja és a karórájának a szíja is, csak...

HARMADIK: Csak?

NEGYEDIK: Csak?

ELSŐ: Csak a táska fekete.

HARMADIK: Valóban, minden barna, csak a táska fekete!

NEGYEDIK: Valóban! Hihetetlen!

ELSŐ: Most kérem a többi képet is.

NEGYEDIK: Tessék: LEFUTÁS 2—3, DOBÁS 1—2.

MÁSODIK: Hová tűnt a táska?

IFJÚ: Bedobtam, elsüllyedt...

MÁSODIK: Beledobta az aktatáskát a vízbe?

IFJÚ: Igen.

MÁSODIK: Miért?

IFJÚ: A lendület, az erdő, a folyó, minden, a porond, a sirályok fehérsége a homokon, üres szemük a futó víz tükrén az erős fényben...

MÁSODIK: Nem értem.

IFJÚ: Futás közben a lábam alá pillantottam, s úgy tűnt az egyik sárga fűcsomó, amely sárga volt, akár kriptákban a nagyságák frizurája, mintha ismét zöldülni kezdett volna: a tavasz legelső biztos jele volt az, s csak még lökött rajtam...

MÁSODIK: Kivé volt az a táska?

IFJÚ: Az enyém.

ELSŐ: Miért fekete?

MÁSODIK: Miért fekete?

IFJÚ: Mert nem szeretem a táskákat...

MÁSODIK: Nem szereti a táskákat? Miféle táskákat?

IFJÚ: Úgy általában.

MÁSODIK: És ezt a feketét konkrétan?

IFJÚ: Igen, úgy valahogy.

MÁSODIK: Akkor miért vitte magával?

IFJÚ: Szokásból, meg hát a dolgaim is benne voltak.

MÁSODIK: Miféle dolgai?

IFJÚ: A személyazonossági igazolványom, a törlógumim...

MÁSODIK: Törlógumija?

IFJÚ: Szép nagy Pelikán...

NEGYEDIK: Az előbb sirályokról szalmázott!

IFJÚ: Igen, a porondon sirályok voltak, nyugodt, hófehér sirályok, aktatásában, fekete aktatáskában pedig egy *Pelikán-radír*.

MÁSODIK: És mi még?

IFJÚ: Papírzsebkendő, notesz, pisztoly...

MÁSODIK: Pisztoly?!

HARMADIK: Pisztoly, ha jól értettük?

IFJÚ: Igen, négycsövű pisztolyom.

NEGYEDIK: Négycsövű?!

IFJÚ: Négycsövű. 5—6 évvel azelőtt vettem egy gyerektől...

MÁSODIK: Miért? Minek?

IFJÚ: Csak úgy, szeretem a régi holmikát.

MÁSODIK: Régi? Négycsövű?

IFJÚ: Igen, régi, négycsövű.

MÁSODIK: Miért hord aktatáskájában, radírja és papírzsebkendője mellett, egy négycsövű pisztolyt?

IFJÚ: El akartam tüntetni.

MÁSODIK: Mit akart eltüntetni?

IFJÚ: A pisztolyt. El akartam dobni.

MÁSODIK: Miért?

IFJÚ: Mert már veszélyes kezdett lenni. Már félni kezdtem tőle... A fejére esett a kisfiának, és betörte a homlokát...

MÁSODIK: A négycsövű pisztoly betörte kisfia homlokát?

IFJÚ: Igen, de szerencsére nem kapott vérmérgezést, mert Vajda barátom nemrégén tisztította ki...

ELSŐ: Vajda! Leellenőrizni.

NEGYEDIK: Igenis.

MÁSODIK: Miért tisztította ki az ön négycsövű pisztolyát a barátja?

IFJÚ: Van egy fegyvercsiszár — fegyverjavító barátja...

MÁSODIK: Az ön barátjának van egy fegyverjavító barátja?

IFJÚ: Igen, és az kitisztította... Ne amikor Vajda visszahozta, szerencsétlenség történt. Felcsöngetett hozzám, azt hitte, én megyek le érte a lifttel, s rám akart ijeszteni, de nem én mentem, hanem egy idős néni, aki ijedtében: *meghalt*.

ELSŐ: A fegyvercsiszárt és az öreglányt leellenőrizni.

NEGYEDIK: Igenis: az öreglányt és a fegyvercsiszárt.

MÁSODIK: És ezért, elhatározta, hogy eldobja?

IFJÚ: Igen...

MÁSODIK: És miért nem dobta el?

IFJÚ: Eldobtam.

MÁSODIK: De táskástól?

IFJÚ: Táskestől.

MÁSODIK: Miért táskástól?

IFJÚ: Nem tudom... Talán azért, mert abban a pillanatban hirtelen szabaddá akartam tenni a kezemet...

MÁSODIK: Miért lett hirtelen szüksége a kezére?

IFJÚ: Semmiért, Jaj! Jaj!

RENDEZŐI UTASÍTÁS: Fotellal ütnek egy gumibotra, vagy — a rendezői profiltól-konceptiótól függően — fordítva, gumibottal ütnek egy fotelra...

MÁSODIK: Már megegyeztünk, hogy azt a kifejezést kerüljük. Igen?

IFJÚ: Igen.

MÁSODIK: Mi volt még a táskában?

IFJÚ: Galilei.

MÁSODIK: Galilei?

IFJÚ: Igen.

NEGYEDIK: Ebben a kis táskában?!

IFJÚ: Igen.

MÁSODIK: Az a Galilei, aki felett a méterszer hármasszertnél gubbasztott?

IFJÚ: Igen, pontosan tetszik mondani.

MÁSODIK: Az a papírszelet azokkal a karokkal?

IFJÚ: Minden, az egész hangjáték, csak éppen az a papírszelet nem.

NEGYEDIK: Hangjáték? Mi az?

IFJÚ: Semmi. Jaj! Jaj!

RENDEZŐI UTASÍTÁS: mint fent.

MÁSODIK: Hangjáték? Rádiójáték?

IFJÚ: Igen. Az ősszel egyik fiókomban rábukkantam arra a papírszeletre (öt-hat éve jegyezhettem ki valamelyik könyvből), és addig gubbasztottam felette, míg már csak azt a két kart láttam, majd végül már azt a két kart sem, csak valami zöld pontot (később megállapítottam: rádióm csöpp varázsszeme volt): klorofill-égitestet... És hangjátékot írtam:

A KÉTKARÚ KLOOROFILL-ÉGITEST AVAGY 1626 — GALILEI MEGVAKUL

Egy klorofillszeplőt vizsgált nagy-nagy rezgő kezén éppen az agg tudós, amikor megvakult...

Beledobtam az egészet a folyóba, de amikor hazajöttem, a papírszelet valahogy ismét a kezembe került, és ismét láttam azokat a klo-

rofill-karokat — ismét nem láttam semmit, csak most sokkal csöndesebb volt körülöttem minden... A víz alatt volt a hangjáték...
*Galilei megvakult, s már csak a kozmosz néma zaját hallotta...
Klorofillzajt...*

ELSŐ: Megyünk tovább!

MÁSODIK: Mi volt még táskájában a radíron, a hangjátékon, a négycsövű pisztolyon, Galilein, papírsebkendőn, személyazonossági igazolványon kívül?

IFJÚ: Egy fénykép, egy notesz, néhány számla, nem is tudom...

MÁSODIK: Csak lassan. Nézzük először azt a fényképet. Milyen fénykép volt az ön táskájában?

IFJÚ: Kuti Rozeta párizsi festőné fényképe.

NEGYEDIK: Párizsi festőné?

MÁSODIK: Milyen származású az a hölgy? Hol született?

IFJÚ: Az apja, ha jól tudom, magyar, az anyja, ha jól tudom görög — a görög—jugoszláv határon született a vonatban... A katalógusában, amely tulajdonomban van, csak ennyit ír:

*D'origine hongroise
École des Arts Décoratifs de Belgrade*

ELSŐ: Lakáscím?!

MÁSODIK: Párizsi lakáscíme?

IFJÚ: Lakáscímét nem tudom.

MÁSODIK: Milyen irányzathoz tartozik a hölgy?

IFJÚ: A szürrealista irányzathoz: *Dali — Dado —*

ELSŐ: Leellenőrizni.

NEGYEDIK: Igenis.

ELSŐ: Megyünk tovább.

MÁSODIK: Igenis.

ELSŐ: Megyünk tovább!

MÁSODIK: Miféle notesz volt az?

IFJÚ: *A magyar élettani-társaság XL. vándorgyűlésére* készítették, már em emlékszem, kitől kaptam. Néhány adatot, néhány aranykőpést jegyeztem fel finom lapjaira...

NEGYEDIK: Mi az, hogy aranykőpés?

ELSŐ: Csönd!

MÁSODIK: Például.

IFJÚ: Például: *Akik az oroszlánt nézik, amint ketrecében szenved, meghoradnak az oroszlán emlékezetében.*

NEGYEDIK: Híres oroszlán-számok vannak a cirkuszban . . .

ELSŐ: Oroszlánok is? Megyünk tovább!

MÁSODIK: Térjünk vissza a pisztolyhoz. Miért akart megszabadulni tőle?

IFJÚ: Félttem, hogy én vagyok soron . . .

MÁSODIK: Nem értem.

IFJÚ: Még két szabad csöve volt, s félttem, az öregasszony és kisfiam után én vagyok a soron . . .

NEGYEDIK: Orosz rulett?

ELSŐ: Csönd! Megyünk tovább!

MÁSODIK: A rothadó oroszlán . . .

IFJÚ: Nem az oroszlán rohad, hanem azok, akik az oroszlánt nézik, amint ketrecében szenved . . . De érdekes, egy rohadt hattyú, az volt benne: Lautreamont rothadt hattyúja . . .

ELSŐ: Lautreamont — leellenőrizni!

NEGYEDIK: Igenis.

MÁSODIK: És ezek a rothadt anyagok, az aktatáskában, a víz alá kerültek?

IFJÚ: Képletesen, igen . . .

MÁSODIK: Miért volt az aktatáskában a párizsi görög festőné fényképe.

ELSŐ: Görög?!

MÁSODIK: Igen.

ELSŐ: A cirkusz Görögországban tartózkodott a puccs alatt?

NEGYEDIK: Igen.

ELSŐ: Tessék, mehetünk tovább.

MÁSODIK: Miért volt a táskában a fénykép?

IFJÚ: Azért, mert mostanában ismerkedtem meg a festőnővel. Nemrég kaptam tőle mint katalógusa mellékletét.

MÁSODIK: Mikor és hogyan ismerkedett meg veled?

IFJÚ: Vajdáéknál ismerkedtem meg veled. Kis pettyek jelentkeztek a melleim, s felkereste a kórházban Vajdát, aki értesülve, hogy festőné, összehozott bennünket, majd kitűnt, hogy közös ismerőseink vannak Párizsban . . .

MÁSODIK: Milyen pettyek jelentkeztek a festőné mellein?

IFJÚ: Alig látható zöld, méregzöld pettyek . . .

ELSŐ: Méregzöld?

HARMADIK: Méreg?

MÁSODIK: Méregzöld pöttyek? Ön is látta a festőné melleit?

IFJÚ: Nem. De vékony trikóján keresztül éreztem . . .

MÁSODIK: Hogyhogy?

IFJÚ: Magam sem tudom, de éreztem. Talán azért, mert nem hordott melltartót, s állandóan úgy éreztem, hogy a tenyeremben tartom őket...
Klorofillpettyek...

ELSŐ: Megyünk tovább.

MÁSODIK: Miért éppen ott szaladt le a töltésről?

IFJÚ: A porond miatt.

MÁSODIK: A porond előbb is feltűnt már, s később is látszik. Miért éppen ott szaladt le?

IFJÚ: Nem tudom.

MÁSODIK: Tudja, mi ez a torony itt a porond mellett?

IFJÚ: Valami víztoronyféleség...

MÁSODIK: Ott kellett bedobnia a táskát?

IFJÚ: Ott, mert ott pillantottam meg a porondot.

MÁSODIK: És miért kellett a homokzátonynál bedobni a táskát?

IFJÚ: Mert ott szaladtam le.

MÁSODIK: Miért szaladt ott le?

IFJÚ: Mert friss, erős volt a levegő, a fény és a sirályok a homokon...

MÁSODIK: Miért sír?

IFJÚ: Nem sírok.

MÁSODIK: Akkor miért folynak a könnyei?

IFJÚ: Mert a szemembe világítanak.

ELSŐ: Kezdjük előlről.

MÁSODIK: Miért szaladt le a töltésről?

V É G E